

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci navrhovatele: **F. P.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 19. 8. 2021, bez č. j.,

t a k t o :

I. Návrh **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel se podaným návrhem, doručeným dne 21. 8. 2021 Nejvyššímu správnímu soudu, domáhá zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne 19. 8. 2021, které bylo jako příloha připojeno k usnesení vlády ze dne 19. 8. 2021, č. 713. Tímto usnesením vláda vyslovila předchozí souhlas se záměrem Ministerstva zdravotnictví (odpůrce) vydat mimořádné opatření o testování obyvatel na přítomnost viru SARS-CoV-2.

[2] Navrhovatel se domnívá, že napadeným opatřením bylo nezákonně zasaženo do jeho práv, konkrétně do práva na svobodu pohybu. Má za to, že v důsledku nezákonné změny pravidel pro bezplatné testování občanů došlo k tomu, že občanům, kteří se nechtějí bezplatně očkovat, byl zamezen vstup do restaurací, nočních klubů apod.

[3] Dříve, než Nejvyšší správní soud přistoupil k provádění jednotlivých procesních úkonů vedoucích k věcnému projednání návrhu, hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, za kterých může ve věci jednat. Tyto podmínky tvoří v případě řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části především (a) aktivní legitimace navrhovatele, (b) existence předmětu řízení – opatření obecné povahy a (c) formulace návrhu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010 - 103, nebo usnesení ze dne 15. 4. 2021, č. j. 8 Ao 2/2021 - 38).

[4] Chybějící předmět řízení představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, který vede k odmítnutí návrhu dle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nelze totiž věcně přezkoumávat něco, co neexistuje.

[5] V posuzovaném případě vláda [odpůrce 1]) dne 19. 8. 2021 usnesením č. 713 vydala předběžný souhlas se záměrem Ministerstva zdravotnictví [odpůrce 2]) vydat mimořádné opatření, jehož návrh je uveden v příloze tohoto usnesení (pozn.: zvýraznění potvrzením doplnil Nejvyšší správní soud).

[6] Vlastní mimořádné opatření, které se dle § 3 odst. 6 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), vydává jako opatření obecné povahy, však Ministerstvo zdravotnictví [odpůrce 2]) nevydalo. Neexistuje tedy předmět řízení, který by soud mohl podrobit věcnému přezkumu na základě navrhovatelem podaného návrhu.

[7] Platné mimořádné opatření nemůže představovat text opatření datovaný 19. 8. 2021, který byl jako příloha připojen k usnesení vlády ze dne 19. 8. 2021, č. 713. Je totiž zřejmé, že se jedná toliko o návrh budoucího opatření, který nemůže zakládat, měnit ani závazně určovat práva nebo povinnosti dotčených osob (adresátů). Za situace, kdy mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví neexistuje, neboť nebylo vydáno, nemá soud, co by věcně přezkoumal.

[8] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v souzené věci nejsou splněny podmínky, na základě kterých by mohlo řízení dále pokračovat. Chybějící předmět řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, a proto Nejvyšší správní soud návrh odmítl. Z tohoto důvodu se nemohl zabývat námitkami obsaženými v podaném návrhu.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (zde návrh) odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu